

VĨNH BIỆT TÌNH EM

Phan Nhật Bắc

Đứng dưới mái hiên tránh mưa, một cơn mưa dội xuống như một thác nước, Thanh co ro trong chiếc áo dài trắng với cái cái cặp ôm trước ngực để che một ngọn đời đang phát triển của tuổi 16 ,thì một chiếc xe đạp trở lại

-Em lên xe anh đèo về mưa cũng gần tạnh rồi tiếng của một thanh niên tên Vũ vang lên

Vũ đang học lớp đệ nhất Anh chàng này kết cô bé từ lâu gần gũi một chút rồi Thanh đồng ý leo lên chiếc xe đạp, khi nhận cái mưa của Vũ choàng cho mình Vũ thì để nguyên áo quần đạp xe dưới cơn mưa gò lưng đạp chiếc xe lên dốc cầu chữ y muốn ná thờ Thanh chơi nghịch cứ ngồi ì trên xe để Anh chàng galant bạt mạng này đẩy cái xe đạp lên dốc cầu đến giữa cầu Vũ nhảy lên thả dốc chiếc xe đạp rẽ nước mưa trên đường chạy nhanh xuống con

đường đầy nước phía dưới thì sụp vào một cái hố cả hai lộn nhào ướt như chuột loi ngoi bò dậy thì cái cặp của hai đứa văng lên trên góc đường chưa ngập nước, cái áo dài thấm nước dán vào thân thể cô gái 16 phôi hết núi non thung lũng Vũ nhìn đờ người ra hấn quên mất mình đang đứng giữa đường

-Nhìn gì dậy? Thanh la lên Vũ gái đầu

-Đâu có anh tìm cái cặp

-Cái cặp trên vệ đường mà anh cứ nhìn vào em chằm chằm kỳ sau không thèm để anh chỡ nữa, nói vậy thôi con gái mà nói không là có, nói có là không

Đi ngang cầu rạch Miếu nhìn đám rau Nhút nổi lênh bênh sau cơn mưa nước đục ngầu phù sa về đến nhà mình mảy lấm lem

-Về vội vậy con ướt hết rồi đi thay đồ đi sao không chờ tạnh mưa rồi về bà già lên tiếng

Thanh đi vào phòng tắm trút vội những vớng bận trên người nước mát lạnh chảy dài trên da thịt nàng chợt nhớ đến những đụng chạm đầu tiên với Vũ làm nàng thở mạnh nàng thở dài tắt nước lau mình chợt nhớ đến cái vũng nước bàn tay Vũ đụng vào đầu vú nàng nghe dường như một cái gì đó tuổi dậy nơi thân thể dậy thì, lắc đầu nàng vào bếp với mẹ

-Vũ mình có kết quả kỳ thi rồi tao mày ghi danh vào Y khoa mày tính sao?

-Bộ mày muốn trốn lính sao? vào nơi này ?

-Chiến tranh đang có mòi bùng phát dữ dội, Trường y khoa là nơi ẩn thân lý tưởng nhất theo tao nghĩ

-Tao chưa tính gì hết chờ nhận bằng rồi tính có thể tao nộp đơn vào Trường Quân y

-Cũng vậy thôi 7 năm không sớm hơn, với một năm dự bị Y khoa

-Nhưng có lương nhà tao không khá như mày dựa vào Quân đội để học cũng tốt

Thằng bạn là con một ông Đại tá Tiếp Vận, mỗi sáng nó đến Trường Petrus Ký bằng xe riêng rất ngầu bạn bè rất nể phục, đôi khi ông già nó cũng đến rước bánh chọe trên chiếc Jeep cần truyền tin chằng chịt như một ông Tướng mặt trận,

-Tao tính nộp đơn học Nha sĩ hay Dược học ngắn hơn đeo Trung úy như Bác sĩ cũng ngầu thời gian ít hơn 2 năm mà tính sao?

-6 năm dài qua của chương trình Y khoa và lại phải ký đơn không cưới vợ, chắc mấy em vợ người khác quá Vũ nói

-Không phải dễ để đậu vào Trường Quân y cuối năm 1968 sau năm Mậu Thân. Tiêu chuẩn khá khắt khe hơn 1500 đơn xin vào chỉ có 200 người người được nhận sau cùng loại chỉ còn 120 chục Tân sĩ quan Quân y khóa 21 ngoài những tuần huấn luyện quân sự tại Thủ Đức hay Võ bị khi Hè .SVQY không cần nội trú tàng tàng sáng thứ hai vào chào cờ, chờ đến tháng lãnh lương đi học như những sinh viên bình thường bên Đại học y khoa, nghĩa là có quyền mặc đồ lính bánh chọe lon lá năm thứ nhất hưởng lương quai chảo đi học hay cua đào, cho đến khi ông Đại tá Bác sĩ Dù về làm chỉ huy trưởng thì mọi chuyện vô khuôn phép SVQY khóa 21 phải nội trú

Chương trình học 7 năm kéo dài có những đề nghị bỏ năm dự bị, APM (Annee Préparatoire de Medecine) nhưng các quan của Bộ y tế tốt nghiệp Bác sĩ thời Pháp không đồng ý, họ muốn Bác sĩ Quân y và Bác sĩ Dân sự học như nhau. Cục Quân y tiếp tục tuyển thêm các học sinh tốt nghiệp Tú tài 1 đầu quân vào Sĩ quan Trợ y để cung ứng cho Quân đội.

Vũ đậu vào Trường Quân y với điểm khá cao, các trường Đại học là nơi trốn lính an toàn nhất, biết đâu vài năm sau thì Hoà Bình, nhưng cuộc chiến kéo dài đến năm Vũ ra trường

Khi Thanh biết Vũ đậu vào trường Quân y nàng an tâm, còn 2 năm nữa thì xong Tú tài nàng sẽ chọn Dược hay vào Trường Cán sự Y tế, cả hai chọn lựa các ngành này vì muốn đóng góp một bàn tay để chữa lành vết thương Chiến tranh trên Quê mẹ đầy đau thương này.

Những hẹn hò, những nụ hôn vội vàng cho cuộc tình thêm thi vị, cả hai biết dừng đúng chỗ Mẹ Thanh cũng thương thằng nhỏ mồ côi Cha dân quê là Vũ

Năm 1971 cuộc hành quân Lam Sơn 719 sang Lào. Sài Gòn vẫn yên tĩnh xa lạ với những địa danh như Khe Sanh, Lao Bảo, hay Nam Lào Đám sinh viên Quân y vẫn vui cười trong giảng đường hay các Bệnh viện Quân y viện để thực tập, họ còn khá xa để biết mùi thuốc súng mùi trận mạc, may mắn thì về các Quân y viện, Bệnh viện nếu không may thì về các Tiểu đoàn Quân y. Những Bác sĩ Quân y như Đoàn Mạnh Hoạch, hay Lê Hữu Sanh, Trương bá Hân, Đỗ Vinh đã nằm xuống, chỉ làm họ thù người đôi chút rồi quên ngay tuổi trẻ mà;

Các ông Thầy như bác sĩ Phạm Biểu Tâm cũng xót cho những học trò mình, một hôm bác sĩ Trung tá Phạm Vận tập hợp khóa 21 nói chuyện cho biết những tình hình mới về Trường Quân y sẽ có những thay đổi và ông Bác sĩ Hoàng Cơ Lân sẽ về các anh không nhỡ như sinh viên Y khoa dân sự.

Khoá 21 gồm Nha y Được gồm vào luôn cả các ông Bác sĩ bị trưng tập bên khoá 18 đang học 6 tháng về hành Chánh Quân y và căn bản Quân sự đồng thời với khoá 21 Quân y nếu ra trường họ chọn đơn vị không khác gì Sinh viên Quân y thời gian khá dài, nhưng rồi cũng đến những tháng rêu lún phún bây giờ chính chắn hơn cái mang Alpha 6 gạch gần ra trường tình hình chiến sự lằng lộn những toan tính cho tương lai nếu Hoà Bình cũng phải phục vụ cho Quân đội 10 năm, bên Bác sĩ trưng tập thì họ sẽ trở về với Dân sự sau khi hết Chiến tranh, kế hoạch Quân đội và ngành Quân y thời hậu chiến và việc sáp nhập Quân y viện Trần Ngọc Minh kế bên trường Quân y của Bác Sĩ Hoàng Cơ Lân đệ trình lên Cục quân y được chấp nhận và Cục Quân Huấn không can thiệp về Chuyện chuyên môn khá trôi chảy. Cục trưởng cục Quân y mới Tướng Bác sĩ Phạm Hà Thanh đến thăm trường lần thứ nhì, ông chỉ nói qua loa về vai trò người Y sĩ hiện tại, và ký tặng cho khoá 21 một tấm hình lưu niệm (năm 1975 ông không Di tản ngày 30 tháng 4 ông vẫn miệt mài cứu thương binh tại Tổng y viện Cộng Hòa cho đến người thương binh cuối cùng bị đuổi ra khỏi Tổng y viện do tội Việt cộng ra lệnh) ông bị bắt đi cải tạo như Ông y sĩ Trung tướng Vũ Ngọc Hoàng cựu Cục trưởng Quân y)

Năm 1975 khoá 21 ra trường tất cả đều ra các Tiểu Đoàn Quân y Sư đoàn và Quân Y viện, Tổng y viện Duy Tân, lúc này tình hình chiến sự đang rục rịch Bắc Quân tiếp tục xâm nhập vào miền Nam bằng đường mòn HCM, không có một phản ứng nào từ Nam Việt Nam Ủy hội Đình chiến chỉ là một Tổ chức cho có lệ. Ông Thiệu bình chân như vại tính sửa Hiến pháp để làm Ton ton thêm vài

năm nữa, tin vào tụi Mỹ một cách tuyệt đối, đám Sinh viên Quân y vẫn nhìn vào cuộc đời màu xanh, ngày 20 tháng 2 .Khóa 21 Quân y họp mặt lần cuối.

Vũ về một Đại đội Quân y Liên đoàn 2 BĐQ, được đám Y tá đặt cho cái biệt danh Dr Zhivago, của Boris Pasternak viết năm 1956 nhưng đến năm 1988 mới được cho in và xuất bản tại Nga. Vũ không biết lý do gì mấy ông Y tá đặt cho mình cái tên không dính dáng với hiện tại, cuốn sách này được xuất bản tại Ý năm 1957 đến năm 1974 được Nguyễn Hữu Hiệu dịch lấy tên Vĩnh biệt tình em, nhưng trước đó đã có bản dịch năm 1956 Trương Văn và Song Tích chuyển ngữ

Vũ rất vui với cái tên này và dường như cái tên Vũ chỉ còn trên giấy tờ, ông Tiểu Đoàn trưởng cũng gọi Vũ tên Zhivago, chỉ vài tháng ngắn ngủi thì cuộc Di tản xảy ra Vũ chưa gặp hết các đồng nghiệp của mình trong Đơn vị vì ai cũng bận rộn, thật ra khi nói đến các bác sĩ Quân Y thì người ta nhắc nhiều đến các ông Bác sĩ Dù hay TQLC, còn các Binh chủng khác các Bác sĩ Quân y mờ như hơi sương, đến gần ngày di tản ông Liên đoàn Trưởng mới gặp Vũ do một sự tình cờ, khi chàng lơ ngơ đứng chờ một người bạn cùng khóa nhưng khác Đơn vị

-Dr Zhivago ông làm gì đứng đây? người ta sắp sửa chạy mà sao ông tỉnh bơ

-Dạ chào Trung tá Tôi đang chờ bạn, Vũ không ngờ ông sắp mình cũng biết tên Zhivago

-Ông tìm cách vọt sớm không ai trong lúc này chờ nhau thôi lên xe đi với tôi, tôi không thể bỏ một ông Bác Sĩ mới ra trường chưa có một ngày đụng trận

Vũ lên xe chiếc xe Jeep đầy sĩ quan và máy móc Súng đạn, được nữa đường thì gặp một chiếc xe Hồng thập tự của Tiểu Đoàn mình Vũ xin xuống xe. Ông Quan 5 đồng ý không thắc mắc, tiếng súng nổ đi đùng không biết từ phe nào Vũ chưa phân biệt được đạn AK hay M16 thì ông Y tá nói

- Dr tụi VC bắn vào đoàn di tản rồi.

Một toán Hướng đạo sinh đang đi bên vệ đường với một cái cáng khiêng một em hướng Đạo sinh bị thương một nhọc theo đoàn quân Vũ ra hiệu dừng xe thì phía sau toán lính khác bắn chỉ thiên ra lệnh chạy tiếp Vũ nói với tài xế

-Anh tấp vào vệ đường cho Em đó lên chúng ta không thể bỏ mặc họ được

-Tôi sợ mình kẹt lại vì không ai nhường ai trong lúc này đâu Bác sĩ kể cả xe Cứu thương, phía trước BĐQ đã bắn chết một Quân cảnh điều khiển lưu thông

-Thôi anh thả tôi xuống với túi cứu thương tôi xem xét thằng bé ra sao rồi tôi chạy theo

Dr Zhivago nhào xuống xe với chiếc túi cứu thương đầy đủ thuốc men, chiếc Xe Hồng thập tự bị húc đít chạy tiếp

Vũ đi về hướng mấy em Hướng Đạo sinh em lớn nhất khoảng 15 tuổi, có vẽ Trưởng toán mang phù hiệu Hoa Bích hợp trên nắp áo thấy có người lớn tới các em mừng rỡ

-Tôi là Bác sĩ các em an tâm để Tôi xem vết thương cho Sói con này

Thằng bé bị lạc đạn viên đạn xuyên vào mang tai nằm về phía hốc mắt hơi thở yếu ớt máu thấm đầy cái băng cứu thương của Quân đội, bắt mạch mạch rất yếu, đôi tròng mắt gần như bất động, Vũ lắc đầu nói

-Em nhỏ gần đi rồi thôi tìm một nơi cao ráo, đào hố để em nằm xuống các em nhanh chân đi đi, vừa nói xong thì đám Hướng Đạo sinh oà khóc, chúng chạy từ Pleiku theo đoàn người di tản không có cha mẹ đi cùng, Vũ chạnh lòng không còn cách nào giúp chính thân mình chưa biết ra sao

-Dùng một chiếc cuốc nhà binh một người lính quăng từ trên chiếc xe xuống Vũ phụ các em đào một cái hố gần đường để em nằm Vũ chích cho một mũi thuốc ngủ để em ra đi an lành, cả toán Hướng Đạo đứng nghiêm chào bạn lần cuối rồi quệt nước mắt chạy nhanh theo đoàn người Dr Zivago Vũ đứng tần ngần nhìn những đứa bé chạy lúp xúp trong màu áo vàng Hướng Đạo chìm vào đám đông như đàn kiến

Vũ mang túi cứu thương lầm lũi đi về chiếc xe Hồng thập tự đã bỏ xa chàng hơn cây số trong dòng xe như những đàn Sâu nổi dài nơi cánh rừng cháy nám vì bom đạn

Đến con Suối cạn thì Bắc Quân tấn công vào đội hình di tản cắt đoàn Di tản ra làm hai, Vũ nhào vào cánh rừng phía bên trái chạy bất kể phương hướng, đến chiều thì an toàn bụng đói meo trong túi cứu thương có hai bịch gạo sấy, không nước đành phải nhai khô, quanh mình có thêm vài ông lính ngành và

dân Pleiku, không dám đốt lửa trời bắt đầu tối, đến mờ sáng thì Việt cộng cả một toán xuất hiện bắt gom hết trói bằng dây rừng

-Thằng này BĐQ Ngụy ác ôn bắn nó đi Thủ trưởng

Vũ nghe nên lên tiếng

-Tôi là Bác sĩ Quân y mới ra trường vài tháng, mấy anh nên cư xử giống Tù Binh theo quy ước Liên hiệp Quốc và hơn nữa trong tay tôi không vũ khí

Tên Thủ trưởng không biết cấp bậc đến giật túi cứu thương mở ra thì thấy toàn bông băng và thuốc

-Dẫn hắn đi về phía sâu trong rừng, hắn ra lệnh sau khi xem chứng chỉ tại ngũ xác nhận là Bác sĩ Quân y

Đời tù tội bắt đầu, 7 ngày đi rừng cả đám Tù binh đủ mọi sắc lính dẫn về một khu rừng núi nằm giữa Pleiku và Măng yang, lúc này Bắc quân đang dồn mọi nỗ lực để thanh toán các mục tiêu còn lại, Tù Binh giao cho tụi Du kích miền Quản lý, vui thì chúng cho ăn buồn thì bỏ đói, toàn là gạo ẩm mục từ các mật khu mang ra cho tù tự nấu ăn bằng mọi phương tiện, nước thì dưới con suối nhỏ, rất lỏng lẻo dễ trốn, tụi Du kích đa số sốt, chiều đến khi rừng phủ sương mờ thì chúng run lập cập hồi hã đốt lửa lên sưởi ấm toàn nói tiếng Nẫu (Bình Định)

100 Tù Binh bị bắt toàn lính Ngành chẳng ông nào biết mưu sinh thoát hiểm, cao nhất là một ông Thiếu tá tiếp liệu kho y dược 72 không biết ông chạy lờ ngợ làm sao mà bị bắt trên Quốc lộ 19 đem về đây

Vũ gặp lại hai ông Y tá trong Tiểu Đoàn BĐQ của mình khi Vũ đang nấu ăn bằng cái lon nhôm trên đồng than Hồng do tụi Du kích để lại

-Dr Zhivago

Vũ quay lại thì thấy hai ông BĐQ mặc quần áo rách bươm gọi mình, họ vừa dẫn đến vài giờ

-Sao mấy anh lại bị bắt vào đây tưởng thoát hết rồi chứ

-Tụi tôi bị bắt ngay Sông Ba với Ông Tướng Cẩm, còn DR Zhivago sao lại vào đây ?

-Bị tấn công chạy vào rừng rồi bị bắt

-Nơi này là ổ Sốt rét bác sĩ nên cẩn thận, ông mới về vùng này chưa biết căn bệnh này nó giết lính nhiều hơn đặng trận

-Nhưng thuốc Chloroquine đâu mà ngửa, mấy tên Du kích bị rét mà không có thuốc trị thì mình đành chịu ráng tập thể dục.

Một tên Du kích chức lớn, tập hợp hết Tù binh phân loại, quăng ra mấy trăm bộ đồ lính Bộ binh bảo thay đồ rằn ri ra và dép râu mang vào

-Trong này anh nào cấp bậc cao nhất ?

Ông Thiệu tá Kho y dược và Vũ là Trung úy Bác sĩ, làm đại diện Tù, thì tin tức chiến sự càng bất lợi cho Nam Việt Nam từ mấy cái mồm Du kích

-Mẹ đừng tin tụi nó không lẽ mình chạy hoài sao? ông Zhivago , mấy ông Y tá phe mình trong đội y tế của trại nói

-Một số thuốc trị sốt và lính tinh được tụi Du kích mang về từ Pleiku chúng lấy từ các kho tiếp liệu, Vũ và các Y tá trị cho mấy tên Du kích vùng nói tiếng Củ Mì Quy Nhơn, chẳng có lệnh lạc gì hết chờ ngày Sài Gòn giải phóng. Một cái loa được mắc lên cái chòi mỗi sáng tiếng nói của người đàn bà của Đài Bắc Việt tường thuật những cuộc rút lui chạy của lính Miền Nam nghe buồn không thể tả .Nha Trang, Cam Ranh, Phan Thiết, Bình Tuy lần lượt vào tay Việt cộng, bọn Du kích há hê nói

-Tụi Ngụy các Anh sắp sập rồi miền Nam các anh sẽ được Giải phóng đừng tìm cách trốn trại vô ích

Ngày 21 chúng cho nghe đài BBC ông Thiệu từ chức rồi ngày 25 ông Thiệu và Khiêm chạy làng, khiến đám Tù binh sốt ruột không ai ăn uống nổi, mà ác cái loa cứ mở rất lớn cho đến 9 đêm thì tiếng ca Giải phóng Miền Nam của đám ca sĩ Bắc kỳ mới hết hành hạ đôi tai lũ Tù nhân bại trận

Rồi chuyện gì đến sẽ đến ngày 30 tháng 4 ông DVM lên tuyên bố đầu hàng lúc 10 giờ 30 sáng, tụi Du kích nó la lên mừng rỡ mấy thằng Sốt nằm bẹp cũng ráng gượng dậy hoan hô HCM, đám Tù binh thì chết đếng trong lòng nhiều người bỏ cơm về trại nằm trên chiếc vạc tre khóc tức tưởi.

Thôi xong tất cả như một cơn bão mãnh liệt quét trợn những hy vọng và niềm tin của nhóm tù binh trong khu rừng già này Vũ chợt nhớ đến Thanh người hôn thê ở Saigon, nàng không biết lúc này ra sao ? Trong 7 năm học ở trường Quân y ký một hợp đồng với Quân đội là không cưới vợ, cho đến khi ra trường Vũ vội làm đám hỏi trước khi đáo nhậm Đơn vị và Thanh cũng học xong khóa Cán sự Điều dưỡng 4 năm nàng đã có việc làm tại Bệnh viện Vì Dân của Bà Thiệu thì mọi việc như một cơn nước lũ ập đến cuốn trôi tất cả

Tụi Du kích rút hết giao quyền lại cho tụi Bộ đội vào cai quản tù binh, bây giờ gọi là trại viên cải tạo, những tù binh cấp nhỏ được thả hết từng đợt, còn lại 50 Sĩ quan chờ quyết định của tụi Quân quản, đến cuối tháng 6 thì từng đợt Sĩ quan đủ mọi thành phần lùa vào như đàn cừu non gần 1000 người, doanh trại được nói rộng Vũ vẫn làm tại Trạm y tế mấy ông Y tá cùng Tiểu Đoàn BĐQ đã được thả Vũ viết thư nhờ gửi về Sài Gòn cho Thanh và cho mẹ già, mỗi ngày trông tin từng đợt lá vàng rụng nơi cây Trâm già phía sau trại

Trạm xá trại có thêm 2 Bác sĩ của Quân y viện Pleiku đàn anh của Vũ khoá 16 trưng tập thuốc men được bổ sung thêm từ các kho dự trữ của Miền Nam, nhưng không thấm vào đâu với con số bệnh nhân càng ngày càng nhiều vì thiếu dinh dưỡng và lao động kiệt sức, những nấm mồ bắt đầu mọc lên phía cánh rừng Sim trái ăn chát ngọt nhưng ăn vào thì bón kinh khủng phải dùng cây móc phân ra như phân Dê.

Tiếng lựu đạn nổ phía bên doanh trại của tụi Bộ đội, Trạm xá tiếp nhận hai ông Bộ đội còn trẻ sơ ý sao đó bị lựu đạn M67 của Mỹ, một lòi ruột, khoang bụng vỡ toanh, ông kia bay mất cánh tay trái, không thể chuyển về Bệnh viện lớn cả ngày đường, hai ông thoi thóp thở, nhìn các Bác sĩ ngụy với ánh mắt van lơn còn tên Y sĩ Việt cộng thì mặt lạnh như tiền hỏi

-Các anh giải quyết thế nào hai anh này ? Chuyển về Pleiku hay cấp cứu tại đây

-Nếu có trực thăng Tải thương thì cứu kịp

Ông Y sĩ Việt cộng, chửi toáng lên

-Địt giờ này mà các anh còn tư tưởng Đế quốc, các anh làm đi cứu được không được thì thôi. Tôi ra lệnh các anh khẩn trương khâu khoang bụng và tháo khớp anh nào biết làm đưa tay

-Các ông Bác sĩ Ngụ chẳng ông nào đưa tay nếu không cứu được thì toi mạng.

Chần chừ chịu không nổi ba ông Bác sĩ Ngụ nhào vào ra tay, không nỡ lòng nhìn tụi nó chết vì mất máu

-Không biết loại Máu Vũ hồi ông hai ông Bộ đội không ông nào trả lời vì họ gần đi vào hôn mê

Cán bộ khung không thấy, chạy lên đó hỏi thì mất thời gian Ông bác sĩ Nam Quân y Viện Pleiku hỏi Vũ anh máu gì ?

-Máu Ô

-Anh cho truyền trực tiếp nhé, ông kia tháo khớp không cần

Vũ gạt đầu khi đo tăng xông máu Ổn định Bác sĩ Nam ra tay, tên Y sĩ Việt cũng dao kéo đứng chầu rìa chờ hai ông Bác sĩ ngụ sai vặt

Cứu xong hai ông Bộ đội Việt cộng thì trời cũng gần chiều, ruột cắt một khúc, khâu lại khoang bụng ông kia thì tháo khớp đến cùi tay, ba ông Bác sĩ Ngụ được bồi dưỡng 3 cái hột gà và ba ly sữa, cho một ca làm việc lâu hơn 3 tiếng từ đám anh nuôi của Ngụ nơi nhà bếp

Một tuần sau 2 ông Bộ đội khóc nói với ba ông bác sĩ Ngụ

-Chúng em đội ơn các Bác sĩ cứu mạng sống chứ giao cho thằng Y sĩ rừng kia chắc tụi em toi mạng, chúng em biết các anh rất tốt đầy Nhân tính Không như bọn nó tuyên truyền, chúng em từng nói chuyện với các anh Sĩ quan dưới trại họ có học nhiều kiến thức chứ không ngu như bọn chúng em, chắc tụi em sẽ được phục viên sau khi lành vết thương, chúng em tin rằng người tốt như các anh nếu có ông Trời các anh sẽ được bù đắp, cho hai đứa em lạy các anh một lạy DR Zhivago em rất thích tên này của Anh

Hai ông Bộ đội quỳ xuống lạy cả ba ông Bác sĩ Ngụ hoảng hồn thì tên y sĩ Việt cộng vào

-Các anh ninh tinh vớ vẫn gì thế ? Bác đã dạy Lương y như Từ mẫu khỏi ơn nghĩa gì sất

-Mẹ bố anh không mắc mớ gì đến anh hai ông Bộ đội nổi nóng với tên Y sĩ Việt cộng

2 ngày sau thì hai ông Bộ đội biến mất, bị thanh toán hay đưa đi nơi khác lúc đêm không ai biết

Đến tháng 1 năm 1976 thì Công an quản lý đổi tên trại là Trại Cải tạo Gia Trung, sự đàn áp đày đọa càng khốc liệt hơn, toàn khu rừng biến thành một rừng mì xanh ngát trùng điệp bằng sức lao động của tù nhân Sĩ quan miền Nam. Bộ đội rút hết khi Ủy ban Quân quản giải tán, ông Y sĩ Việt cộng dụ Dr Zhivago tình nguyện theo Bộ đội

-Anh theo chúng tôi đi, biên chế anh vào để chuộc lỗi lầm theo Ngụy tôi đánh giá chuyên môn anh cao

-Vũ lắc đầu nói -Tôi chỉ trung thành một bên, đã nuôi tôi ăn học cảm ơn anh.

Ông Y sĩ Việt cộng nói- Anh còn tư tưởng phản động trong máu rồi quay lưng

Người Thủ trưởng trại mới đến Thượng tá Công an người Bắc Gốc Tày, khu vực Gia trung người tày cũng khá nhiều cùng với người Bahnar, họ theo phong trào Fulro, làm loạn chống chính quyền Miền Nam trước năm 1975 sau năm 1975 họ có nhiều Tiểu Đoàn trang bị Vũ khí đào ngũ vào rừng khi Quân đoàn 2 Miền Nam di tản.

Cả một Tiểu Đoàn Công an Bắc Việt toàn dân Thanh Hoá Nghệ An, canh giữ tù Cải tạo đa số là sĩ quan tác chiến Miền Nam

-Ông nào tên Zhivago một nữ Công an còn trẻ đẹp xuống Bệnh xá hỏi

-Ông Bác sĩ Nam ngắt người đáp -Nơi này đâu có ai Zivago thừa cô ;

-Tên là Vũ Bác sĩ

- À tôi nhớ rồi động nghiệp của chúng tôi

-Hắn đi tắm rồi tôi nhắn sẽ gặp cô trên Ban chỉ huy nhé

-Cô Công an tản gần rồi quay về Ban chỉ huy.

-Ông Vũ có Công an gái tìm ông, ông coi chừng cái tên Zhivago phản động của ông. Nghe ông Bác sĩ Nam nói Vũ hồi hộp

Sửa lại bộ váy cho thơm tất vì nghe nói Nữ công an gái Vũ phải làm dáng một chút vì dù sao mình cũng còn ngon cơm chán dù tù đầy, đôi khi nhìn bóng mình trên mặt nước trong hốc đá hắt cũng thấy còn phong độ đẹp trai mới 30 cái Xuân xanh đời còn tươi chán để gặp tụi này xem sao?

-Vũ đi lên Ban Chỉ huy trại tên Công trực hỏi-Anh đi đâu lên đây ? Có việc gì không?

-Thưa Cán bộ có cô Công an nào đó tìm tôi

-À anh đi về phía cuối hành lang thì gặp

-cánh cửa chỉ khép hờ Vũ gõ cửa

-Vào đi giọng Bắc Hà nội,

-Chào cô ! tôi là Vũ người cô tìm

-Tôi muốn trao đổi về cái tên biệt danh của Anh;

-Thưa cô đây chỉ là một tên bạn bè đặt khi xem cuốn sách Vĩnh biệt tình em mà thôi

-Đây là cuốn sách của người Nga Phản động, anh không được dùng tên này nơi đây.,Anh nghĩ sao về nội dung cuốn sách ?

-Cô hỏi tôi trả lời đây là suy nghĩ của tôi

-Cuốn sách chung chung chỉ nói về tình yêu và Xã hội theo tôi nó không có gì đáng gọi phản động

-Nhưng khi Liên Xô không cho phép xuất bản thì nó có vấn đề

-À mà cô đã đọc chưa?

-Miền Bắc không biết đến cuốn sách này.Tôi có đọc 2 bản dịch của các anh vì tôi là Công an đặc trách Văn hoá trại giam này

-Truyện sách các anh đầy phản động. Tự do quá trớn,đầy xa đọa, nhưng

-Nhưng sao?

-Tôi khuyên anh bỏ cái tên Zhivago không dùng nữa

-Tôi không cấm người ta gọi, cô nên thông báo trên loa của trại

-Anh có thể về. Tôi sẽ thông báo cho trại viên.

Nhưng rồi mọi việc như cũ, Tên Dr Zhivago vẫn dùng khi cần Vũ tên cúng cơm gần như mất

Đến giữa năm thì nhận thư của Mẹ già và Thanh, thư bị kiểm duyệt bới hết những dòng chữ yêu thương nhớ nhung bởi những con người chỉ biết làm cách mạng. Nếu lá thư viết nội dung như thế này chắc cho qua. Anh ! em muốn quản lý đời anh và nhất trí lấy anh làm chồng thì qua ải, người xoá hết những ngôn từ bị cho là ủy mị là cô Công an Văn hoá trại.

-Dr Zhivago tiếng gọi của tên Công an văn phòng trại

-Có người bị đau bụng nặng anh lên khám được không? Trên ban chỉ huy

-Zhivago chẳng có gì mang theo chỉ có cái ống nghe cũ xì, chạy theo lên

Một ông Thượng úy ba vạch 4 sao đang ôm bụng rên ra

-Anh đau ở đâu?

Gần hốc Phía phải bụng

-Chắc bị Appendix

-Là sao ông Dr Zhivago

-Đau ruột thừa phải xuống Bệnh xá thôi lẹ lên khiêng anh ra xuống

Zhivago lúc này cũng có thứ chút chút, nên tên Công an nghe theo răm rắp Bác sĩ Ngụy mà lị, ra lệnh tên khác cũng hẳn xuống Bệnh xá

Ba ông bác sĩ Ngụy chẩn đoán cẩn thận vì không thể làm xét nghiệm được, nên hỏi ông Trưởng trại Thượng tá có đồng ý chúng tôi mổ không ?nếu đồng ý ký vào hồ sơ Bệnh lý chúng tôi mới dám mổ

Ông Thượng úy đau ra mồ hôi hột van xin

-Thì các Bác sĩ mổ đi kéo võ ra thì tôi chết, ông rống lên em ơi! vợ ơi con ơi chắc anh bỏ mạng nơi cái có rừng này hu hu

-Mẹ Công an nhân dân gì mà yếu thế đệt thế thì mổ,tôi ký ông Trưởng trại chữ

Chụp Ether bằng miếng vải băng vào mũi cho hẳn ngủ, không thuốc mê, lụi vào một mũi thuốc tê nội hoá được cung cấp bởi trại giam đem từ rừng ra còn thuốc miền Nam thì biến mất về các nơi nào đó ở Hà nội, thành bụng xẹp lép, chẳng nhiều mỡ chắc tên Thượng úy mày nghèo không bia rượu, 3 ông Bác sĩ Ngụy và một ông Dược sĩ từ rừng ra chứng kiến ca mổ ruột thừa không nơi nào có là dùng dao lam rạch bụng và vá bằng chỉ đã quá hạn của VNCH.

-Chơi luôn có gì chơi đó ông Dược sĩ Việt cộng người Nam nói, công việc xong ông Dược sĩ xuống nhà bếp tìm được 4 tô cháo trắng bồi dưỡng cho mình và 3 Bác sĩ Ngụy, chiều ông Thượng úy Công an tỉnh rên đau, chích cho mũi Demerol giảm đau ông ta nhìn mấy ông bác sĩ Ngụy với ánh mắt nồng nàn như ánh mắt Tình nhân, ông ta nói

-Cám ơn các anh.

Một ngày sau thì ông Dr Zhivago hỏi ông Thượng úy Công an

-Anh đệt được chưa?

-Dạ nằm sao mà đệt được tớ còn đau nằm, mà nếu đệt được thì đâu có cái nồn vợ tớ thì đang ở ngoài Bắc

-Trời ! Tôi quên anh là người Bắc -Thế là có đánh rắm được chưa?

-Thì đánh rắm thì nói đánh rắm đệt với đệt tớ tưởng Bác sĩ bảo đệt vô cái nồn

3 ông Bác sĩ Ngụy cười một trận tắt bếp, thì ông Dược sĩ Việt cộng người Nam nói

- Mẹ họ người Việt nói chuyện với nhau mà còn không hiểu thì hết ý

-Ông Thượng úy Công an cũng cười té đệt tẹt tẹt tẹt

Một hôm tên Công an non choẹt đến bệnh xá hỏi?

-Có Anh nào khám bệnh cho Nợn được không?

-Nó bỏ ăn mấy hôm nay, trại chỉ có 4 con để nhàn thịt ăn Tết các anh phần đầu cứu nó để có thịt vui Xuân

-Trời trong này đâu có mấy ông thú y -Hay Dr Zhivago tình nguyện khám Heo đi ông Bác sĩ Nam nói

Vũ đi theo tên Bộ đội đến cái chuồng nằm ở góc trại mùi phân heo nồng nặc dù đã bị đội làm vườn hốt sạch con Heo nằm đừ câm, Lão trư bị cái gì đó trong lỗ tai, nóng hâm hấp mồm thờ khò khè Công an nghe mùi hôi quá đi ra phía ngoài hút thuốc thì một ông nhà bếp đi nhanh đến nói với Zivago

-E ông Đốc Zhivago phe mình cần chất thịt cho một ông Nhà Văn nổi tiếng đang bị kiên giam để cứu ông

Zivago nghe xong chẳng biết ông ta tên gì thì ông kia biến mất. Thì hiểu ra phe ta bỏ cái gì đó trong tai lão trư này, để có thịt Heo cho ông Nhà Văn nào đó.

-Anh Công an Zivago gọi

-Gì thế Dr Zhivago?

-Báo cáo con Nợn này bị viêm ruột thừa cấp tính cần phải mổ

-Anh nói gì? Có đùa không đấy, tớ chưa bao giờ nghe Nợn bị ruột thừa

-Thì cái bụng nó bị nhô lên Không thấy sao?

-Tên Công an nhìn vào cái bụng heo phình ra vì nằm nghiêng nói

-Ừ nhỉ vậy phải nằm sao ?

-Zhivago đáp -Thì phải giải phẫu cắt ruột dư

-Tôi phải báo lên Thủ trưởng anh chờ đó

Mười phút sau 3 tên trên Ban Chỉ huy trại xuống, một tên hỏi

-Anh có chắc nó bị ruột thừa không? Mà anh có nà Thú y đâu mà chẩn bệnh là viêm ruột thừa bố náo, bố nếu coi chừng đấy nhá

-Zhivago giải đầu nói, thì Nợn với người bộ đồ lòng na ná mà Cán bộ

-Na ná là sao? Bỏ hết từ Ngụy dùng từ Cách mạng nghe chưa?

Zhivago trả lời -Thì na ná là giống nhau thừa Cán bộ

-Anh ninh tinh thôi! quyết định thế này nhé, mai tôi cho Thầy mo từ Làng Thượng gần đây vào khám rồi quyết định anh về đi

Zhivago về Bệnh xá nói với mấy ông Bác sĩ phe ta cùng nhau cười hô hố

Đến trưa hôm sau thì cũng tên Công an chạy lên Bệnh xá hỏi

-Anh nào mỗ Nợn được con Nợn Thầy Mo nói nó bị Ma bắt nên chết rồi

Zhivago lại xưng phong mỗ Heo con Heo chết vì mấy viên Sỏi bỏ vào trong lỗ tai, nó cứ lắc đầu mãi bỏ ăn đến lúc Thầy mo đến thì nó gần chết. Con lợn mỗ xong giao cho nhà bếp, tụi cán bộ lấy hết chỉ còn xương và cái đầu cùng bộ đồ lòng và nước luộc thịt, không biết ông nhà Văn có hưởng được chút nào không? Phần Bệnh xá được một tô nước thịt, sau này mới biết ông là Tác giả Cuốn Người Đàn bà bên kia Vĩ Tuyến, nhà văn bị nhốt gần chết, nhờ có chút thịt nên khỏe lại

Cô Công an cứ tìm cách gặp Zivago, lúc thì xuống xin khám bệnh, lúc thì cố ý đi ra bờ Suối để gặp Zivago lúc hẩn đi tắm

Zivago không dám phiêu lưu, vì Thanh vẫn còn chờ hẩn, nhưng một khi người đàn bà giăng lưới thì họ tìm mọi thủ đoạn để đạt được mục tiêu, cô Công an lập ra một kế hoạch. Rung cây nhát Khỉ con mồi là Thanh có sẵn địa chỉ trong tay cô Công an bắt xe đi Sài Gòn tìm ngay địa chỉ nhà Thanh hôn thê Zivago

Bà già đang chơi với đứa cháu nội thì cô Công An xuất hiện

-Xin lỗi Bà, đây là nhà của Chị Thanh phải không ạ ?

-Đúng rồi cô bà mẹ Thanh lo lắng ở cái xã hội Công an trị này người dân rất sợ bọn Bò vàng bà lo lắng

-Dạ Cháu có tin về Bác sĩ Vũ chị Thanh có ở nhà không thưa bác

Nghe cô Công an ăn nói nhỏ nhẹ bà cũng bớt sợ nói

-Thanh đi làm chiều mới về, cô có chuyện gì thì nói với tôi

-Cháu cần trao đổi riêng với chị ấy về tình trạng của Bác sĩ Vũ

-Mẹ Thanh đâm ra lo lắng không biết chuyện gì xảy ra cho thằng rể của mình

-Nếu không nói được thì cô trở lại buổi chiều nhé, hay cô đến Bệnh viện Thống Nhất (Vì Dân cũ) gặp cũng được

Cô Công an đi ngay đến Bệnh viện Thống Nhất gặp Thanh

Thanh ngỡ ngàng khi có người Bảo vệ vào tìm mình nói có Công an trại giam Gia Trung tìm, lòng lo Âu chạy ra cổng thì một cô Công an đang chờ cả hai tìm một góc vắng nói chuyện

-Cô chờ tôi vào xin vắng mặt một tiếng tìm nơi nói chuyện hay cô vào phòng trực nói chuyện được không?

-Cô Công an đồng ý, theo vào phòng trực, thấy cô Công an vào với Thanh ai cũng lo lắng nhường chỗ để nói chuyện riêng

-Thưa chị tôi từ trại giam Gia Trung gặp chị nói chuyện về Bác sĩ Vũ, cô Công an vào đề ngay

-Chị muốn Bác sĩ Vũ về nhanh không?

Thanh ngần người trở mắt nhìn cô Công an xinh đẹp trước mặt không nói nên lời

-Tôi không hiểu cô nói gì ? Xin nói rõ ràng Anh Vũ làm sao ? Tôi lo quá

-Tôi hỏi chị là chị muốn Bác sĩ Vũ về nhanh không?

Không nắm vững vấn đề vì Thanh không va chạm cuộc đời nhiều nên nàng rất khù khờ trong giao tế, chờ đến khi con bé Công an nói toạc móng heo ra nàng mới hiểu

-Dạ thưa muốn chứ vợ nào không muốn đoàn tụ với chồng, anh Vũ đã cải tạo từ trước ngày 30 tháng 4 đến giờ gần 2 năm rồi thưa cô

-Chị dám hy sinh tình cảm để Anh Vũ ra khỏi trại Cải tạo không?

-Là sao?

Cô Công an đâm ra bực mình tại sao gái miền Nam chậm hiểu quá, không lẽ để mình nói thẳng

-Là chị đồng ý bỏ Bác sĩ Vũ nhường cho người khác thì Bác sĩ Vũ sẽ được về sớm

-Trời!Thanh choáng váng nhìn con bé Bắc kỳ Công an nó nói thẳng vào mặt mình những lời mà nàng không dám nghĩ đến

-Chúng tôi yêu thương nhau hơn 7 năm và đã dám hỏi vì sao cô nói vậy?

-Tôi yêu Bác sĩ Vũ đơn giản là như vậy, cả Miền Nam trong tay chúng tôi há gì Bác sĩ Vũ

Nghe cô Công an nói Thanh bịt tai không muốn nghe nàng chạy ra khỏi phòng nước mắt đầm đìa

Cô Công an tung một đòn Thanh chệnh choáng, rồi cô Công an gặp tên Bác sĩ Nguyễn thiện Thành Bác sĩ Việt cộng Giám đốc Bệnh viện nói gì đó, rồi cô ra về khuôn mặt mẫn nguyện

Thanh về nhà mẹ Thanh đoán được chuyện chẳng lành.Thanh bỏ cơm chiều nằm liệt trong phòng, hình ảnh con bé Công an ám ảnh nàng bắt đầu từ đây

Thanh không gặp được cô Công an để tìm hiểu thêm nàng quyết định đi Pleiku tìm đến trại Gia Trung lúc này đã cho tù Cải tạo thăm nuôi, nhưng con bé Công an đã đi một nước cờ cao tay hơn, vu khống Vũ tìm cách trốn trại có bằng cớ, Zivago bị biệt giam Thanh lặn lội đến trại không gặp được Vũ nàng ra về trong tuyệt vọng Vũ không biết gì nỗi oan khiên của mình và nỗi khổ đau của Thanh.

Một nhóm tù nhân sắp xếp vượt ngục qua Cam Bốt rồi Zhivago nhưng Vũ không hứng thú tham gia nhưng giúp một ít vật dụng dùng để mưu sinh, như địa bàn của Trung Cộng Zivago lượm được bên bờ Suối khi tắm, cả đám vượt trại bị bắt, không ai khai ra Vũ nhưng cô Công an cứ ép người trốn trại khai ra ai cung cấp cái Địa bàn và chặn đầu

-Có phải Dr Zhivago không ? Thì một tên gật đầu coi như số phận DR Zhivago nằm trên thớt

Đám trốn trại bị đánh như tử, không ai nhận diện được vì tất cả khuôn mặt sưng vù, 6 người trốn đi 3 ngày mà chỉ quanh quẩn trong khu rừng già họ hy vọng gặp Fulro hay phe ta còn sót vì nhiều lời đồn là tàn quân còn trong rừng đủ mọi thù dật về Phục Quốc, mấy ông quan tác chiến trẻ tuổi máu nóng dễ bị lung lạc.

Vũ nhận một lời nhắn của cô Công an là sẽ bị Tử hình nếu không có người cứu

Một lời nhắn như một nhát gươm đánh vào tinh thần người Bác sĩ trẻ có biệt danh DR Zhivago khoá 21 Quân y hiện dịch VNCH

-Ai cứu mình ? Một câu hỏi liên miên trong đầu, với những đòn tra tấn chí mạng của Công an trại

Một hôm nhận được một mẫu cá khô dưới tô cơm trộn bo bo, có miếng giấy nội dung

-Em sẽ cứu anh với một điều kiện

Vũ không biết người viết là ai chữ viết mềm mại chắc không phải phái Nam Vũ đoán không lầm là chính cô Công an Vũ giữ lá thư tìm cách cứu mình, nhờ người chuyển lá thư cho Bác sĩ Nam phe mình tìm cách cứu Vũ, Vũ làm thỉnh không nói gì tương kế tựu kế để cho cô Công an lộ diện. Con Kiến đã bỏ ra khỏi hang khi Vũ mới mới nhận lời

Khi con gái họ yêu họ liều lĩnh hơn phái Nam con bé Công an không ngại lệt, cô kèm theo một lá thư thứ hai dưới đáy tô cơm

-Nếu anh đến với em em sẽ tìm cách cứu anh, em đã gặp vợ sắp cưới của Anh

Zhivago hết hồn không biết con Công an này nó đã dở trò gì với Thanh? Vũ ngủ không yên, trần trọc suốt đêm miếng giấy được chuyển cho Bác sĩ Nam, may mắn thay có đợt thăm nuôi người nhà Bác sĩ Nam mang về nhà giao tận tay Thanh lúc này Bệnh Viện Thống Nhất dành riêng cho các Cán bộ nhà nước, Bác sĩ và y tá gốc Miền Nam bị cho nghỉ việc hoặc chuyển sang nơi khác Thanh về làm việc tại Bệnh viện Bình Dân, đọc hai mẫu giấy Thanh biết Vũ cũng đang bị nạn do cô Công an gây ra biết làm sao? còn nước còn tát chạy đi tìm Bác sĩ Thầy Vũ là Giáo sư Bác sĩ Phạm Biểu Tâm nhờ giúp, ông được trọng dụng trở lại vì ông không ra đi, tiếng nói của ông có thể giúp Vũ thoát khỏi tội xử bắn, lúc này Võ văn Kiệt làm Thành ủy Sài Gòn ông này có thiện cảm với trí thức miền Nam cũ, nên giúp

Lệnh trên gọi về trại Gia Trung nên điều tra kỹ chuyện Bác sĩ Vũ, và cô Công an vi phạm Nội quy của ngành Công an trại giam yêu đương không quy chế với trại viên Cải tạo

Thì Trại trưởng gốc người Tày bị thay thế, một Thượng tá Công an về coi trại Vũ được cứu xét, khi chứng cứ hai miếng giấy viết của cô Công an. Vũ được chuyển về Nam trại Hàm Tân Z30D thuộc tỉnh Thuận Hải (Bình Thuận cũ) với một số Tù

Thoát nạn cả hai mừng chuyện tình đôi lứa tạm ổn chờ ngày Zhivago ra trại, gần hai năm kể từ khi Zhivago bị bắt từ tháng 3 -1975 đến tháng 9 năm 1976 hơn một năm theo quy định của chính sách cải tạo thành phần có Chuyên môn như Bác sĩ cấp Đại úy trở xuống là một năm do Huỳnh Tấn Phát ký

Dr Zhivago được thả về họ cưới nhau một đám cưới đơn sơ. Dr Zhivago bị chỉ định làm việc tại một khu Kinh tế mới ở Biên Hoà, một Bệnh xá mấy cái giường tre và thuốc đau đầu cùng Xuyên tâm liên trị bá bệnh, ngày thì ngồi măn rêu tối thì nhìn ra khu rừng trống do Thanh niên xung phong phát quang, buồn và nhớ vợ nấu ruột gan, không làm thì không yên với bọn cường hào ác bá mới, chỉ còn cách trốn khỏi cái Thiên đường này. Tẩu vi thượng sách. Vua Chế bồng Thiệu bỏ hàng thần lơ láo chạy trước thì mình cũng phải chạy thôi! Nhưng vàng đâu ?

Một hôm hai bà mẹ Việt Nam ngồi lại với nhau mẹ Zhivago và mẹ Thanh moi đâu ra được vài lượng Vàng khuyên hai người ra đi, Dr Zhivago bỏ cái Trại xá mái tranh với người dân bị lừa lên đó, màn trời chiếu đất Dr Zhivago đã cố gắng hết mình để giúp họ, nhưng đói quá họ trốn về Sài Gòn. Thành phố giờ mang tên khác

Không có bệnh nhân, một cơn bão đi qua mái tranh Bệnh xá bay mất, chỉ còn sườn tre và một ông già bị Tuberculosis (Lao) Chết cứng đêm qua DR Zhivago chôn cất xong chàng về lại Sài Gòn, đang đi lang thang thì nghe

-Dr Zhivago quay lại thì là ông Y tá của mình cùng Đơn vị chạy đến mừng rỡ

-Em nghe Bác sĩ trốn trại bị xử bắn ở trại Gia Trung không ngờ ông Thầy còn sống

-He he sắp dựa cột mà số tôi chưa chết, còn chú mày ra sao ?

-Tụi em đang tính đi Dr Zhivago đi không? 3 cây mỗi đầu người

-Chắc không? Coi chừng vào tù cả đám tụi sợ lắm

-Chắc chắn thiếu 3 người đủ số chủ ghe sẽ đi tại Cần Giờ, bác sĩ kiểm thêm 2 người nữa là đủ số mua hết tụi khu vực rồi

-Được tụi và vợ với một người nữa địa chỉ đây liên lạc gấp

Chuyến đi an toàn vợ chồng DR Zhivago đến Indonesia năm 1979, sau đó định cư tại Úc, Zhivago đầu quân đi lính Úc lấy lại bằng Bác sĩ với tên mới Zhivago Trần Văn, sau khi giải ngũ Dr Zhivago làm việc tại một Bệnh viện công không mở Phòng mạch, cả hai vợ chồng đều làm chung một nơi, khi nghĩ đến chuyện cô Công an Ttrại giam Gia Trung Dr Zhivago không khỏi rùng mình, may mà mình thoát được lưới Tình bủa giăng.Vũ thấy tội nghiệp hơn là thù oán, mọi chuyện đều có thể xảy ra trong Tù

-Anh đang suy tư gì vậy?Thanh hỏi

-Anh nghĩ đến vụ cô Công an

-Thôi máy mớ mấy năm rồi để cho yên đi hay anh yêu cô bé đó? Thanh hỏi với ánh mắt ranh mãnh

-He he lúc đó tại anh khờ quá,sao không thử yêu một cô bé Công an xem nó như thế nào

Thanh néo Vũ một cái, Anh liêu hồn với em nói năng đàng hoàng, vạt nắng bên hiên nhà đã biến mất, Dr Zhivago nói thà. Vĩnh biệt Tình em

Phan Nhật Bắc

Melbourne 2021

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10800 TÁC PHẨM